

Elämää
Espoon
seurakunnissa

tavallista päivää

Urpu Sarlin
Espoon seurakuntien
viestintäpäällikkö

Punainen lanka

Tämän liitteen läpi kulkee oranssinpunainen lanka. Se on aikajana, jota seuraten pääset osalliseksi espooisten merkityksen hetkiin viikon varrella.

Seurakunta on siellä, missä sen jäsenet toimivat. Tarinansa kertoo nyt kymmenkunta ihmistä – ja jokaisella meistä on omamme. Yhdessä Kirkko Espoossa on iso yhteisö: 168 000 jäsentä, yli 500 työntekijää ja tuhansia vapaaehtoisia. Tällä joukkovoimalla tehdään pieniä ihmeitä joka päivä.

Myös kirkon päätöksenteon punainen lanka on joukkovoima, demokratia. Marraskuun seurakuntavaaleissa äänestetään seurakunnille uudet päättäjät seuraavaksi neljäksi vuodeksi. Mitä useampi seurakunnan jäsen äänestää, sitä enemmän kirkko on meidän kaikkien näköinen. Käytähän ääntäsi!

P.S. Aikajana lähtee liikkeelle sunnuntai-aamusta. Niin koko kristillisen kirkon elämä lähti: Aamu vasta sarasti, kun naiset saapuivat haudalle. Siitä aamusta syntyi kirkko, joka uskoo ylösnousseeseen Kristukseen ja toimii hänen käsinään maailmassa.

7 tavallista päivää. Elämää Espoon seurakunnissa -liite

Julkaisija:	Espoon seurakunnat
Päätoimittaja:	Urpu Sarlin
Tuottaja:	Laura Pörsti
Ulkoasu:	Anni Mikola / Noon Kollektiivi
Valokuvat:	Sirpa Päivinen
Tilastolähteet:	Espoon seurakuntien tilinpäätös ja toimintatilastot 2017

Sunnuntai

10.00

72 tykkäystä

kirkkoespoossa Pääkaupunkiseudun yhteinen viittomakielinen perheleiri Leiriniemessä saadaan pikkuhiljaa päätökseen. Viikonloppuun on mahtunut paljon keskustelua vanhempien kanssa tunnesäätelystä, pari- ja perhesuhteista sekä omista juurista sillä aikaa kun lapset ovat saaneet riemuita ja leikkiä. Ilolla ja uusin voimin kohti syyskauden perhekerhoavausta. #kirkkoespoossa #leiriniemi #perheleiri #viittomakieliset #kuurojentyö #armo #oikeudenmukaisuus #osallisuus

Espoon seurakunnilla on leiritoimintaa varten kolme omaa kurssikeskusta: Hila, Hvittorp ja Velskola. Niissä kävi yli 36 000 ihmistä vuonna 2017. @kirkkoespoossa kertoo sosiaalisessa mediassa Espoon seurakuntien kuulumisia.

10.40

20 messua viikossa

Espoon seurakunnissa voi osallistua sunnuntain suomen- ja ruotsinkielisen päämessun lisäksi perhemessuun, viikkomessuun, arabiankieliseen messuun, Colourful Christian Worship Service Matinmessuun, Enkelikirkkoon, HalleLujamessuun, Kansainväliseen messuun, Kohtaamispaikkamessuun, Kyläkirkkoon, Leipämessuun, Popmessuun, Pyhäillan kodikkaaseen messuun, Pysäkkimessuun, Risteysmessuun, Sateenkaarimessuun, Tuomasmessuun, urdunkieliseen messuun, Vauvakirkkoon, venäjänkieliseen sanajumalanpalvelukseen ja englanninkieliseen Worship Serviceen. Yhdessä messussa käy keskimäärin 98 ihmistä.

13.20

Sairaalapappi Aino Bärlund hälytetään sunnuntaiaterialta Jorviin töihin

Sairaalapappi soitetaan viikonloppuna töihin yleensä silloin, kun potilaan kuolema lähestyy ja joko kuoleva itse tai hänen omaisensa toivovat paikalle pappia. Espoossa toimii kuusi sairaalapappia, joista yksi on joka viikonloppu ympäri vuorokauden hälytysvalmiudessa.

”Niinä viikonloppuina, kun olen vuorossa, minulla on autossa aina valmiina papinpanta, toimittusten kirja ja matkaehtoollisvälineet. Näin voin ajaa sairaalaan vaikka suoraan kauppareissultaani”, Aino Bärlund kertoo.

Jyrki Linjama yhtyy Isä meidän -rukoukseen Tapiolan kirkossa

Olen käynyt messussa teini-ikäisestä saakka joka sunnuntai, yleensä aina kymmeneltä. Se on kasvanut osaksi viikkorytmiäni. Kirkko on vaihtunut asuinpaikaksi seurakunnan mukaan, koska vierastan shoppailumentaliteettia. En halua vaihtaa paikkaa papin tai laahaavien virsien vuoksi, sillä olennaista on se, mitä messu paljastaa minusta ja Jumalasta.

Olen ammatiltani säveltäjä. Työ on sen verran raskasta, että siitä eroon pääseminen vaatii tietoista nollaamista. Sunnuntain messu merkitsee lepopäivän alkua.

Messu on minulle syvin levon hetki, aika pysähtyä ja hiljentyä. Se on mahdollisuus tunnistaa omaa köyhyttäni ja pimeyttäni ja toisaalta Jumalan lahjoja.

Mitä enemmän olen tutkinut jumalanpalveluksen historiaa, sitä selvemmin olen hahmottanut, miten viisaaksi sen rakenne on vuosituhsien aikana hioutunut. Messu on matka. Alussa on synnintunnustus eli puhdistuminen. Sitten tulee opetustekstien kautta valo – evankeliumi on messun alkupuolen

huippukohta – ja lopuksi on yhteyden juhla, jonka huippu on ehtoollinen. Se on hoitava kokonaisuus, jossa draamaa ja muotoa ei voi erottaa toisistaan.

Vaikka rakenne ja tekstit ovat pysyviä, evankeliumin ytimessä on muutos ja luova potentiaali. Messu onkin ollut todella rikkaan musiikkikulttuurin ponnahduslauta. Toivon, että messu muuttaisi myös minua – että se ei olisi vain pinnallista estetiikkaa vaan auttaisi tekemään jatkuvaa parannusta ja olemaan vähemmän ikävä kanssaihmissä kohtaan.

Vuonna 1988 tapasin messussa naisen, josta tuli vaimoni. Käymme kirkossa yhdessä. Kolme lastamme ovat kulkeneet mukana ja opettaneet sen, etten häiriinny enää mistään ylimääräisestä.

Messun jälkeen käymme kirkkokahveilla ja pyörimme kotiini Laajalahteen lounaalle. En osaa kuvitella sunnuntaita ilman messua. Onkohan sellaista ollutkaan?”

Viikon päämessua vietetään Espoon tuomiokirkossa, Olarin kirkossa ja Tapiolan kirkossa joka sunnuntai kello 10 ja Espoonlahden ja Leppävaaran kirkoissa kello 11. Ruotsinkielinen messu on joka sunnuntai kello 12.15 Espoon tuomiokirkossa.

Maanantai

09.05

04.10

8.30

Kuva: Tero Massa

Katariina Kiilunen matkustaa mopon kyydissä kohti pohjoisthaimaalaista vuoristokylää

Katariina Kiilunen työskentelee miehensä **Tero Massan** kanssa Thaimaassa Suomen Lähetysseuran lähettämänä.

Olette Olarin seurakunnan nimikkolähettejä. Mitä se tarkoittaa?

Olarin seurakunta ja kymmenen muuta seurakuntaa tukevat työtämme taloudellisesti. Ne mahdollistavat työmme täällä. Kun käymme Suomessa, vierailimme nimikkoseurakunnissamme.

Mitä teet käytännössä?

Autan koordinaattorina Thaimaan, Myanmarin ja Kambodžan luterilaisia kirkkoja teologisen koulutuksen kehittämisessä ja koulutan itse kirkon työntekijöitä ja teologian opiskelijoita. Teen paljon töitä Thaimaan köyhissä vuoristokylissä. Olen pappi, ja usein kyläläiset pyytävät myös koteihinsa rukoilemaan.

4,1 prosenttia espoolaisten maksamasta kirkollisverosta menee lähetystyöhön ja kansainväliseen apuun. Miksi Thaimaassa tehdään lähetystyötä?

Thaimaalaisista vain prosentti on kristittyjä, ja täällä on syvä kuilu köyhien ja rikkaiden välillä. Korruptio on valtava ongelma. Teemme töitä heikoimmassa asemassa olevien auttamiseksi. Julistamme evankeliumia pyrkimällä tekoihin, jotka lisäävät iloa, rauhaa ja oikeutta ihmisten elämässä.

Espoon seurakunnat antaa lähetystyöhön ja kansainväliseen apuun noin 1,7 miljoonaa euroa vuodessa. Suomen Lähetysseura saa siitä reilut puoli miljoonaa. Loput menevät muille kirkon lähetysjärjestöille ja Kirkon Ulkomaanavulle.

Suvelalainen yksinhuoltajaäiti tapaa diakoniatyöntekijän Suvelan kappelilla

"Hankalimpana vuonna seurakunta maksoi kahden lapseni harrastukset, kun itse sitouduin maksamaan velkaani pois. Selvisin tämän avun ansiosta: pääsin velasta eroon, ja nyt saan maksettua menomme palkallani."

210 569 euroa

Espoon seurakunnat antoivat diakonia-avustuksina tarpeessa oleville ihmisille vuonna 2017. Talousasiat ovat yleisin syy ottaa yhteyttä diakoniatyöntekijään.

21 430 ruokakassia

jaettiin Espoonlahden elintarvikejakelussa vuonna 2017.

28 817 aterialla

syötiin espoolaisilla diakonialounailla vuonna 2017. Diakonialounas on edullinen ateria, jollainen on tarjolla useimpina arkipäivinä jossakin espoolaisessa seurakunnassa.

Heikki Oksanen juttelee kaverinsa kanssa Espoonlahden kirkon elintarvikejakelussa

En ollut koskaan käynyt Espoonlahden kirkossa, ennen kuin menin ensimmäistä kertaa ruokajakeluun joitakin vuosia sitten. Asun lähellä, joten olin toki kävellyt siitä ohi, mutta seurakunnan toiminta ei muuten ole minulle tuttua. En edes kuulu kirkkoon.

Aluksi kävin ruokajakelussa melkein päivittäin, kun rahatilanteeni oli ulosoton takia huono. Nyt ulosotto on ohi, mutta eläkkeeni on pieni ja suuri osa menee vuokraan ja sähköön.

Jakelusta otan pääasiassa valmisruokia. Asun yksin enkä paljon viitsi kokata. Jakelun ansiosta ruokaa ei tarvitse juuri ostaa, ja ennen kaikkea syön terveellisemmin. Lidlistä ostaisin maksalaatikkoa, mutta jakelusta saan hedelmiä ja vihanneksia. Monesti tarjolla on valmissalaatteja, jotka kaupassa maksavat melkein vitosen. Banaanejakaan en ole tainnut koskaan ostaa itse, mutta jakelusta olen niitä saanut.

Nykyään käyn harvemmin hakemassa jakelusta ruokaa mutta käyn kyllä juttelemassa ihmisten kanssa. Kavereiden tapaaminen on koko homman paras puoli. Käyn myös aina Narinkkatorilla katsomassa, mitä maistiaisia siellä on tarjolla. Viimeksi sain sieltä energijuoman. Joitakuuta saattaa hävettää ruokajakelussa käyminen, mutta minusta siinä ei ole mitään ihmeellistä. Kaikki tututkin käyvät siellä."

Muuten kävelen päivät pitkät, tai sitten lähdän bussilla Helsinkiin. Seutulippu on minulle tärkeä. Seuraan mainoksista, missä milloinkin on halpa maitotölkki tai mistä saa hyvällä hinnalla kengät, ja menen sinne. Käyn myös aina Narinkkatorilla katsomassa, mitä maistiaisia siellä on tarjolla. Viimeksi sain sieltä energijuoman.

Joitakuuta saattaa hävettää ruokajakelussa käyminen, mutta minusta siinä ei ole mitään ihmeellistä. Kaikki tututkin käyvät siellä."

Elintarvikejakelu on Espoonlahden kirkolla maanantaista perjantaihin kello 9. Vuoronumeroiden jako alkaa kello 8.40.

12.30

Laitoshuoltaja Henrik Särkkä siivoaa Espoon tuomiokirkolla

"Kehitysvammaisen ei ole helppo saada töitä, mutta minä pääsin laitoshuoltajaksi Espoon tuomiokirkkoseurakuntaan. Eniten tykkään moppaamisesta. Mitään inhottavaa työssä ei ole."

Tiistai

10.45

Emili Koponen laulaa muskarissa oppimaansa peikkolaulua huoneessaan Kauklahdessa

”

Olen neljä vuotta. Olen käynyt muskarissa vauvasta asti. Nykyään käyn siellä äidin ja pikkuveljeni **Kasperin** kanssa. Kasper on vasta yksivuotias.

Menen muskariin pyörällä. Se on ihan lähellä, mutta en kyllä osaisi itse mennä sinne! Monesti laitan päälle tämän mekon, jonka taskuissa on kynnet.

Muskari alkaa alkulaululla. Ekana kerrotaan nimi ja sitten jokaiselle lauletaan. Sitten saa valita soittimen. Mun lempisoitin on rumpu. Sillä voi tehdä esimerkiksi sateen ropinaa. Mulla on rumpu myös kotona, mutta se on nyt hukassa. Lisäksi mulla on marakasseja, kulkuset, kitara, piano,

triangeli ja tamburiini. Osaan soittaa niitä kaikkia. Kasper soittaa yleensä mun pianoani, mä olen opettanut. Äiti ja isi ei soita mitään.

Laulan kotonakin muskarilauluja. Osaan monet ulkoa. Juuri nyt mä en kyllä muista niitä! Jotkut ovat Pikku Papun lauluja. Yhdessä leppäkertun lapsilla on sukat hukassa ja takku tukassa. Viime aikoina olen laulanut Tip tap -laulua, jota laulettiin muskarissa ennen joulua. Silloin meillä oli tonttulaikit. Muskarin lopussa on loppulaulu.

Lempikappaleeni on *Frozenista Let It Go Saara Aallon* esittämänä. Kerran kävin katsomassa Saaraa, kun se esiintyi Senaatintorilla. Mutta musta ei tule isona esiintyjää. Musta tulee kaikki.”

Seurakuntien muskarit pyörivät ympäri Espoota joka arkipäivä.

943 lasta
käy Espoon seurakuntien
muskareissa.

14.30

Koululaiset syövät välipalaa nuortentila Siivessä

Leppävaaran alueella toimiva Parkki on 2.–6.-luokkalaisten oma iltapäiväpaikka, jossa voi leikkiä, pelata tai tehdä vaikka läksyjä. Parkkiin ei tarvitse ilmoittautua, ja tulla ja mennä voi oman aika-aulun mukaan, kunhan saapuu paikalle viimeistään hartaushetkeen ja välipalalle kello 14.30.

Parkki toimii Leppävaaran nuortentila Siivessä tiistaisin kello 13–16, KilonRistissä keskiviikkoisin kello 13–16 ja Lintuvaaran seurakuntakoti Uutussa torstaisin kello 13–16.

16.00

Olavi Sonninen ilmoittautuu sururyhmään Tapiolassa

”

Olin yllättynyt, miten pahaan kipsiin vaimoni kuolema minut laitto kaksi vuotta sitten. Olen ollut läsnä monen ihmisen kuollessa ja tehnyt tutuille perunkirjoituksia, joten kuolema sinänsä oli tuttu asia. Mutta tässä meni elämänkumppani, jonka kanssa ehdin olla hyvässä avioliitossa 59 vuotta.

Pirkko oli ollut sairas monta vuotta, mutta vaivojen syy ei ollut selvinnyt. Kuollessaan hän oli sairaalassa. Kun lääkäri sieltä soitti, tuntui kuin palleani olisi lyöty sisään. Kiersin keittiön kaapistoa ympäri ja yritin ymmärtää, mitä kardiologi sanoi. Seuraavat yöt kolme poikaamme olivat seurani meillä vuorotellen.

En millään tahtonut hyväksyä, mitä oli tapahtunut. Olin ollut tiiviisti mukana vaimoni hoidossa ja ajattelin, että paljon olisi vielä tehtävissä. Minulla oli loputon tarve käsitellä asiaa. Puhuin poikieni ja joidenkin ystäviensä kanssa, mutta kaipasinkin lisätukea.

Seurakunnasta löytyi sururyhmä, johon pääsin mukaan. Pirkko kuoli elokuussa, ja ryhmä kokoontui syksyllä ja keväällä yhteensä kahdeksan kertaa.

Vetäjä sanoi heti, että täällä saa sitten raivota, itkeä ja haukkua tai tuntea mitä tahansa tunteita. Se auttoi, vaikka käyttäydinkin kai asiallisesti.

Tuntui tärkeältä, että tapahtunutta sai käydä yksityiskohtaisesti läpi yhä uudelleen. Ystäville kerroin asioista kuitenkin lyhyesti, ja juttu loppui usein heidän voivotteluunsa ja osanottoonsa.

Ryhmässä myös vertaistuki merkitsi paljon, vaikka muut osallistujat olivat naisia ja minua nuorempia. Ymmärsin, että eläkeläisellä on paljon aikaa pähkilyille – jos on pieniä lapsia, käytäntö vie surusta huolimatta mukanaan.

Sururyhmä antoi luvan puhua ja tehdä näin uutta elämäntilannetta todelliseksi. Vapun tienoilla, kun ryhmä kokoontui viimeistä kertaa, olin jo oppinut hyväksymään tapahtuneen. Olin matkustellut, ja saatoinkin jossain tilanteessa nauraakin.

Edelleen minulla on käynnissä hidas luopuminen. Vein juuri viimeiset Pirkon vaatteet keräykseen. Hän piti huolta, että kotona on aina tuoreita kukkia. Sitä perinnettä olen jatkanut.”

Sururyhmiä kokoontuu eri puolilla Espoota. Diakoniatyöntekijöiltä saa kuoleman kohdatessa myös yksityistä keskusteluapua.

09 8050 2602
on numero,
josta tavoittaa
Espoon seurakuntien
päivystävän papin
arkisin kello 9–15.
Hänen kanssaan
voi keskustella
mistä tahansa
mieltä painavasta
asiasta.

17.30

Kuva: Hannu Meriläinen

**Raija Meriläinen
kertaa esityslistaa
Olarin seurakuntaneuvoston
kokouksessa
Olarin kirkolla**

Raija Meriläinen on toiminut kahdeksan vuotta Espoon seurakuntayhtymän yhteisessä kirkkovaltuustossa ja yhteisessä kirkkoneuvostossa ja neljä vuotta Olarin seurakunnan seurakuntaneuvostossa.

Yhteinen kirkkovaltuusto päättää Espoon seurakuntien yhteisistä asioista. Yhteinen kirkkoneuvosto on ikään kuin hallitus, joka valmistelee valtuuston kokoukset. Seurakuntaneuvosto puolestaan päättää yksittäisten seurakuntien asioista.

Mikä on ollut mukavinta kirkollisen päättäjän työssä?

Yhteisessä kirkkoneuvostossa olen pystynyt hyvin vaikuttamaan asioihin jo valmisteluvaiheessa. Olarin seurakuntaneuvostossa oma seurakunta ja sen henkilöstö ovat tulleet tutuiksi.

Mikä on turhauttanut?

Se, että keskustelu on välillä mennyt lillukanvarsiin, vaikka on pitänyt tehdä taloudellisesti isoja päätöksiä.

Mitkä ovat olleet tärkeimpiä päätöksiänne viime vuosina?

Olemme tuoneet seurakuntiin välineet, joilla ne voivat seurata talouttaan tarkasti, ja mietineet huolella, milloin virkoja pannaan auki ja voiko tehtävämikkeitä yhdistellä uudella tavalla. Muun muassa näistä syistä kirkollisvero on pystytty pitämään yhdessä prosentissa.

Yhteisen kirkkovaltuuston ja seurakuntaneuvostojen jäsenet valitaan seurakuntavaaleilla. Ennakkokoäntestys on 6.–10.11. ja varsinainen vaalipäivä 18.11.

Keskiviikko

07.45

Laura Paloposki googlaa kastepappia Olarissa

”
Odotimme Liljaa kuusi vuotta, kaksi kuukautta ja neljä päivää. Saimme hänet kotimaisen adoption kautta kymmenviikkoisena noin viisi vuotta sitten. Kaksivuotias pikkuveli **Konsta** oli meille tullessaan vasta kymmenen päivän ikäinen.

Kun Liljasta ei vielä ollut tietoa, sanoin kavereille, että kun hän viimein tulee, pidämme isot ristiäsbileet. Lähipiirissämme vieteään paljon nimiäisiä, mutta minulle ja miehelleni **Kostille** oli selvää, että kastamme lapset. Kirkko on meille tärkeä osa suomalaista perinnettä ja sukujen jatkumoa, vaikka emme ole aktiivisia seurakuntalaisia. Kristinuskon on kiintopiste, jonka kautta voi selittää ja ymmärtää asioita. Ja koska lasten saaminen oli meille hankalaa, välillä teki hyvää syyttää asiasta jotakuta muuta kuin itseään!

Adoptiolapsi voidaan kastaa vasta, kun käräjäoikeus on vahvistanut adoption. Molemmat lapsemme kastettiin heti sen jälkeen, noin viisikuisina. Liljan juhla oli Olarin kappelissa ja Konstan Otaniemen kappelissa. Ajattelimme, että kirkkotila viestii läheis- lekin tilaisuuden arvokkuutta.

Ristiäisissä laulut olivat erityisen tärkeitä: ne sanoittivat sitä, mistä juhlassa meistä oli kyse. Liljalle ystävä lauloi *Amazing Gracen* ja Konstalle *Elton Johnin Blessedin* ja *Anna Puun Mestaripiirroksen*.

Myös kummivalintoja pohdimme huolellisesti. Halusimme, että kummien elämä konkretisoituisi lapsille, miten monilla tavoilla perheen voi muodostaa. Kummeissa on sinkkuja, lapsettomia pareja ja uusioperheitä.

Konstan kastetta varten otin netistä selvää seurakuntamme papeista ja lähetin suoraan meiliä yhdelle, joka tuntui sopivalta. Kaste keskustelut paljasti, että hän olikin ihana. Oli tärkeää, että hän ymmärsi lapsettomuustustamme.

Kastejuhla oli kaunis tilaisuus, jossa oli hyvä olla. Juuri tullut käräjäoikeuden päätös korosti sitä, että se oli meidän perheen juhla. Sen jälkeen kukaan ei enää voinut ottaa lapsia pois.”

17.40

Kanttori Eeva-Liisa Malmgren aloittaa kuoroharjoitukset Tuomiokirkon seurakuntatalolla

”**Kräksången on Esbo svenska församlingin kuoro** aikuisille, jotka kokevat, etteivät osaa laulaa. Harjoittelemme äänen käyttöä, ja moni onkin kuoron myötä rohkaistunut avaamaan suunsa yhteislaulutilaisuuksissa ja juhlatilanteissa.”

Kräksången harjoittelee Tuomiokirkon seurakuntatalolla keskiviikkoisin kello 17.30. Suomenkielisten seurakuntien puolella vastaavaa toimintaa on Kuoro kaikille.

Lähes
1500
perhettä

päätti kastaa lapsensa Espoossa vuonna 2017. Kirkkoon kuuluvien perheiden lapsista kastettiin 84 prosenttia ja kaikista espooalaislapsista 55 prosenttia.

Torstai

17.30

1700
maailmanparantajaa
on rekisteröitynyt Changemaker-
verkoston jäseniksi ympäri Suomen.

Yli 16-
vuotias

voi vaikuttaa
kirkossa:
hän saa äänestää
seurakunta-
vaaleissa 18.11.

”

Olen mukana Espoon Changemakerin toiminnassa, koska uskon, että teoillamme ja kulutustottumuksillamme on merkitystä. Haluan vaikuttaa siihen, että metsien muotoisuus säilyy, ilmastonmuutos hidastuu ja ihmisten epätasa-arvo maailmassa vähenee.

Changemaker on Kirkon Ulkomaanavun vaikuttamisverkosto alle 35-vuotiaille. Tavoitteenamme on levittää tietoisuutta maailman tilasta ja kannustaa toimimaan. Pidämme ripareilla infoiskuja ja järjestämme tapahtumia ja minimielenosoituksia. Vastikään kokkasimme Ison Omenan Chapplessa vegaaniruokaa.

Oma moraalikäsitelmäni saa tukea Changemakerista. Elämäntavassani on paljon parannettavaa, vaikka teenkin pieniä juttuja: ostan vain vähän vaatteita, otan laturin seinästä irti kun en käytä sitä ja pyöräilen paljon, myös pitkiä matkoja. En aio ehkä edes hankkia ajokorttia. Kun parin vuoden sisällä muutan omilleni ja pystyn paremmin valitsemaan omia ruokiani, luovun punaisesta lihasta. Siitä on vain haittaa niin ympäristölle kuin terveydelle.

Changemakerista olen löytänyt samanhenkisiä ihmisiä ja saanut akateemista pohjaa ajattelulleni. Pari kertaa vuodessa kokoonnumme leireille, joilla tapaa toiminnassa mukana olevia muualtakin Suomesta. On hyvä olla seurassa, jonka arvot jakaa sataprosenttisesti.

Muikin seurakunnan nuortentoiminta on minulle tärkeää. Changemaker eroaa siitä siten, että siihen ei kuulu näkyvää kristillistä puolta, kuten hartauksia. Oleskelu on muuten varsin samanlaista kuin nuortentoiminnassakin. Molemmissa on lämmin, vastaanottava ilmatila. Kuka tahansa voi helposti tulla mukaan – ei tarvitse edes kuulua kirkkoon.”

Changemaker-ryhmä kokoontuu joka toinen torstai kello 17.30 Espoonlahden seurakunnan Sodessa.

Sampo Alanko tapaa kavereita Changemaker- illassa Soukan Sodessa

20.00

41 tykkäystä

lujakallio Oli muuten hyvät pizzat, keskustelut ja hartaus nuorten aikuisten illassa! Juteltiin kierrättämisestä ja siitä, millaisia hyviä valintoja voi ruokakaupassa käydessä tehdä. Hardassa luettiin psalmeja, jaettiin niiden herättämiä ajatuksia ja laulettiin. Selfien ottamisesta puhuttiin, mutta se unohtui hyvän meiningin keskellä. Oli tosi jees, huhtikuussa uusien juttujen parissa! #lujakallio #sodesta

@lujakallio kokoaa netissä Espoon tuomiokirkkoseurakunnan koululaisten, nuorten ja nuorten aikuisten toiminnan. Espoonlahdessa vastaavan tekee @sodesta, Leppävaarassa @nuortensiipi, Tapiolassa @paheksuvakirahvi, Olarissa @chapplenuoret ja Esbo svenskassa @esungdom.

Perjantai

06.25

Sonja sytyttää tulen lyhtyyn poikansa haudalla Kello- nummella

†
Noin 1000 ihmistä saa viimeisen leposijansa espoolaiselta hautausmaalta joka vuosi.

Lähden Kellonummen hautausmaalle joka aamu heti herättyäni. Poikani haudattiin sinne vajaa neljä vuotta sitten. Siitä asti olen käynyt hänen haudallaan kahdesti päivässä. Hautausmaalla mieleni rauhoittuu, vaikka olisin kuinka ahdistunut. Siellä on valoisaa ja avaraa. Minulle se ei ole synkkä paikka.

Halusin pojan haudan veden lähelle, koska vesi oli hänen elementtinsä. Kellonummella sellainen paikka oli tarjolla. Nautin hautausmaan vehreydestä ja kauneudesta, tasaisista nurmista ja hoidetuista istutuksista. Pojan haudalle istutan hänen lempikukkiaan, ja hänen lyhdyssään palaa aina tuli.

Elämäni tulee iloa hautausmaalla käymisestä. Koen, että siellä saan kontaktin poikaani. Juttelen hänelle paljon, juttelimmehan päivittäin silloinkin, kun hän oli elossa. Välillä käyn kävelemässä, ja saatan merkitä kännykkään muistiin asioita, jotka olen unohtanut hänelle kertoa. Tietyllä tavalla ajattelen, että hän vastaa minulle.

Olen kierrellyt Kellonummella paljon ja katsellut muidenkin hautoja. Mietin tarinoita niiden takana.

Sinne on haudattu paljon poikani ikäisenä, vähän yli parikymppisenä, kuolleita. Varsinkin ensimmäisinä vuosina se jotenkin lohdutti minua; että on muitakin, jotka kokevat tämän. Hautausmaa on ainoa paikka, jossa kuolema on ihan tavallinen asia. Siitä saataan puhua jopa ihan ventovieraiden kesken, jos ryhdytään juttelemaan.

Aion käydä Kellonummella niin kauan kuin kuntoni puolesta jaksan. Siitä on tullut tärkeä tapa. Menen hautausmaalle vaikka kuumeessa ja säästä riippumatta. Muuten minusta tulee levoton. Vain muutamien lomamatkojen aikana olen jättänyt menemättä. Silloin hautaa on hoitanut ystäväni.

Parhaina hetkinä olen hautausmaalla täysin yksin ja on ihan hiljaista – vain kynttilät palavat. Usein iltaisin vastaan kävelee peuroja.”

Kellonummen hautausmaalle pääsee ympäri vuorokauden. Espoossa on lisäksi neljä muuta hautausmaata: Tapiolan uurnalehto, Gräsän uurnalehto Olarissa sekä Kirkon hautausmaa ja Kappelin hautausmaa Espoon keskuksessa.

17.10

Irakista Suomeen muuttanut mies rukoilee arabiankielisessä messussa Perkkean kappelissa

Erikieliset messut ovat osa Colourful Espoota, joka kokoaa Espoon seurakuntien kansainvälisen ja monikulttuurisen toiminnan. Tarjolla on myös esimerkiksi suomen kielen opetusta, eri maiden ruokien kokkausta sekä kerhoja ja leirejä eri kielillä – arabian lisäksi muun muassa kiinaksi, khmeriksi, viroksi, urduksi ja venäjäksi.

Turvapaikanhakijana Irakista Suomeen tululle kirkko on tarjonnut hyvän yhteisön. Sitä kautta hän on tutustunut myös suomalaisiin.

”Olen mukana seurakunnan toiminnassa, koska Jumala rakastaa meitä ja koska Suomessa voin tehdä, mitä haluan”, hän sanoo.

Arabiankielistä messua vietetään joka perjantai kello 17 Perkkean kappelissa.

Lauantai

11.30

Sari ja Lauri Nurmi kuuntelevat pariterapeuttia Chapplen parisuhdepäivässä

Lapsiperhearjen rankkuus yllätti meidät. Patrik oli koliikkivauva eikä juuri nukkunut. Illat kanniskelimme häntä vuorotellen korvatulpat korvissa. Silmäpussimme ulottuivat lattiaan.

Nyt Patrik on iloinen kaksivuotias. Hän on oppinut nukkumaan, mutta vanhempienkeskistä aikaa kaipaamme yhä. Ennen lasta kävimme viikonloppuisin leffassa ja ulkona syömässä. Nykyään siihen on mahdollisuus liian harvoin.

Parisuhde on koetuksella, kun arjen spontaanisuus katoaa. Oma identiteettikin muuttuu, kun vanhemmuus tulee siihen mukaan. Puhumme keskenämme paljon, mutta tukiverkostoakin tarvitaan.

Yksi lenkki tukiverkossa on ollut Ison Omenan Chapple, jonne on kotoa Latokaskesta helppo matka. Käymme sen perhekahvilassa niinä aamupäivinä, kun ei ole päiväkerhoa. Siellä voi juoda kupin kahvia rauhassa ja jutella muiden vanhempien kanssa, ja Patrik viihtyy leikkien. Perhekahvila on tavallaan suodatin: kotiäiti saa siellä purkaa mieltään huononakin päivänä, eikä kaikkea väsymystä tarvitse kaataa töistä palaavan isän harteille.

Kun Patrik oli reilun vuoden, osallistuimme Chapplessa parisuhdepäivään. Halusimme ehkäistä ennalta isompia kriisejä. Mukaan oli helppo lähteä, koska tilaisuus oli maksuton ja lastenhoito oli järjestetty. Se on harvinaista.

Omia asioita ei mitenkään hiilostettu jakamaan, mutta päivä herätti ajattelemaan parisuhdetta. Yksi oivallus oli se, että jatkuva kompromissien teko ei ole hyvää. Usein on parempi, että tehdään toisen tarpeiden mukaan ja toinen joustaa – vuorotellen. Näin molemmat eivät ole jatkuvasti tyytymättömiä. Sitä olemme yrittäneet toteuttaa.

Patrikin syntymän jälkeen seurakunnan toiminta on ollut meille korvaamaton. Enää ei tee mieli erota kirkosta.”

Perhekahvila toimii Ison Omenan Chapplessa maanantaista perjantaihin 9.30–12. Parisuhdepäiviä ja muita tapahtumia on satunnaisesti viikonloppuisin. Perhekahviloita ja parisuhdetoimintaa on tarjolla myös muissa Espoon seurakunnissa.

4705 käyntiä

oli Espoon perheasiain neuvottelukeskuksesta vuonna 2017. Keskus tarjoaa ammatillista keskusteluapua, ja asiakkaaksi voi hakeutua yksin, kumppanin kanssa tai perheenä etnisestä taustasta, seksuaalisesta suuntautumisesta ja kirkkoon kuulumisesta riippumatta. Palvelut ovat maksuttomia.

18.00

Ehtookellot soivat Espoon kaikissa kirkkoissa pyhän alkamisen merkiksi.

Tuomiokirkko-
seurakunta
47 278 jäsentä

Leppävaaran seurakunta
24 410 jäsentä

Esbo svenska
församling
15 147 jäsentä

Tapiolan
seurakunta
22 435 jäsentä

Olarin seurakunta
27 878 jäsentä

Espoonlahden
seurakunta
30 879 jäsentä

Espoossa on
viisi kirkkoa
ja 25 kappelia.

Vuonna 2017 kirkosta
erosi 2551 espoolaista.

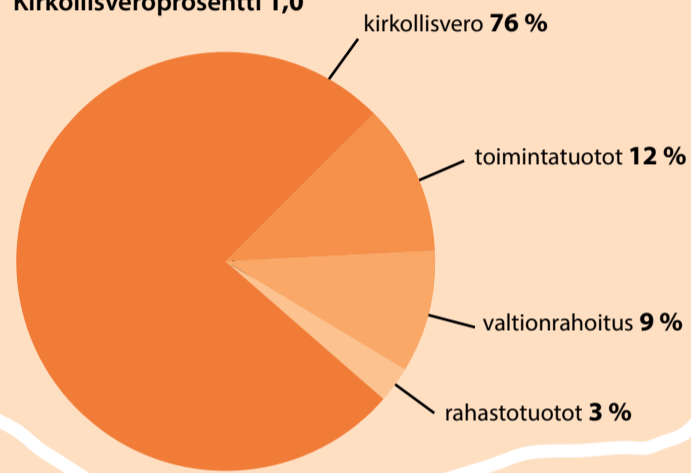
Espeen seurakunnissa on 168 027 jäsentä

- Kaikista espoolaisista noin 60 prosenttia kuuluu kirkkoon.
- Suomen- ja ruotsinkielisistä espoolaisista kirkkoon kuuluu noin 71 prosenttia.

Vuonna 2017 kirkkoon
liittyi 2369 espoolaista, joista
kastettuja lapsia oli 1489.

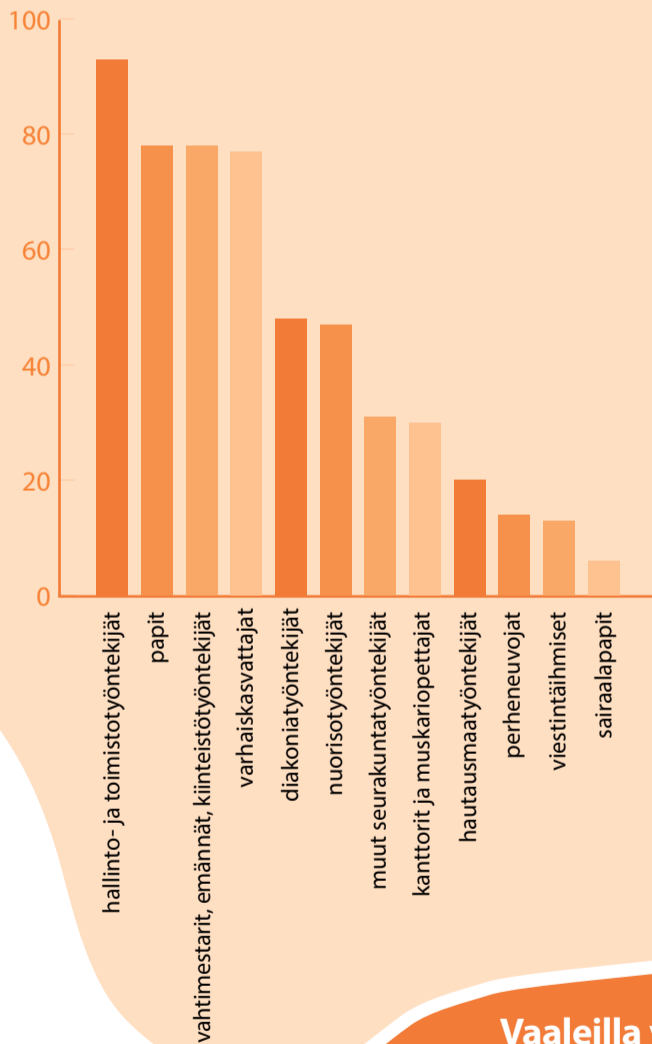
Tuloja saatiin 56,3 miljoonaa euroa vuonna 2017

- Kirkollisveroprosentti 1,0

Työntekijöitä on 535, vapaaehtoisia 4430

- Espoon seurakunnissa työskentelee 406 naista ja 129 miestä. Vain hautausmaiden työntekijöissä on miesenemmistö.

Menoja oli 48,2 miljoonaa euroa vuonna 2017

- Menot sisältävät seurakuntien toiminnan, hallinto- ja kiinteistökulut, hautausmaiden, verotuskulut ja kirkon yhteisiin hankkeisiin menevän keskusrahastomaksun.

Investointeihin käytettiin 5,1 miljoonaa euroa

- Summaan sisältyi muun muassa Espoonlahden kirkon peruskorjauskuluja.

Vaaleilla valittuja luottamus- henkilöitä on vähän yli 100

Yhteinen kirkkovaltuusto

- koko Espoon yhteinen
- 61 jäsentä
- koostui päättyvällä kaudella 31 naisesta ja 30 miehestä
- päättää suurista linjoista, kuten kirkollisveron suuruudesta, rakennushankkeista ja muista taloudellisista panostuksista
- valitsee keskuudestaan yhteisen kirkkoneuvoston, joka on kuin seurakuntayhtymän hallitus.

Seurakuntaneuvosto

- jokaisella seurakunnalla oma
- 14–16 jäsentä
- päättää seurakunnan asioista, kuten toimintasuunnitelmista ja työntekijävalinnoista.

Seuraa Espoon seurakuntien toimintaa ja kuulumisia:

www.espoonseurakunnat.fi

@esponseurakunnat

@kirkkoespoossa

@Espoonsrk

Näiden kokoonpanoihin
vaikutat äänestämällä seura-
kuntavaaleissa 18. marraskuuta!